

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΡΧΙΣΑΜΕ ἀπ' τὸ περασμένο τεύχος νὰ δημοσιεύουμε συνεργασία καὶ Ἀθηναίων λογοτεχνῶν. Ἄν καὶ ἕνας ἀπ' τοὺς κυριώτερους σκοποὺς τοῦ περιοδικοῦ μας εἶναι ἡ συνένωση ὄλων τῶν Ἀλεξανδρινῶν λογίων σὲ μιὰ συστηματικὴ πνευματικὴ ἐργασία, πού ἀναμφιβόλως θὰ σταθεῖ ἀργότερα ἀφέλιμη μὲς στὰ Νεοελληνικά Γράμματα, ὡστόσο τίποτε δὲν μᾶς ἐμποδίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευση ἐκλεκτῆς συνεργασίας μὴ Ἀλεξανδρινῶν σοβαρῶν καὶ διακεκριμένων λογίων, πού μᾶς τιμᾷ καὶ δείχνει ὄχι μόνον τὴν ἐκτίμησιν μὲ τὴν ὁποία μᾶς περιβάλλουν οἱ λογοτεχνικοὶ κύκλοι τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ διαπιστώνει τὴν συναδέλφωσιν τοῦ διανοομένου ἑλληνικοῦ κόσμου.

ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "Ἐφημερίς" τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἀναδημοσιεύθηκε ἀπὸ τὸ τελευταῖο τεύχος μας τὸ ποίημα τῆς Μυρτιώτισσας "Ὁ Λαός".

Ο ΑΛΚΗΣ ΘΡΥΛΟΣ στὴν "Ἀναγέννηση" τοῦ Δεκεμβρίου 1926 (ἀρ. 4) κάμνει μερικὲς παρατηρήσεις πάνω στίς δυὸ πραγματεῖες τοῦ Γ. Βρисиμιτζάκη, πού φάνηκαν πέρσι: "Ἡ Πολιτικὴ τοῦ Καβάφη" καὶ "Οἱ Κύκλοι τῆς Κολάσεως τοῦ Δάντη στὴν Ποίηση τοῦ Καβάφη". Καὶ φαίνεται νὰναι τῆς γνώμης πὼς ὁ Βρисиμιτζάκης ὑπερβάλλει, πὼς γυρεύει "νὰ ἀνακαλύψει καὶ ἄλλες ἀξίες ἀπὸ κείνες πού περιέχει" τὸ ἔργο τοῦ Καβάφη.

Στὸ περίπλοκο Καβαφικὸ ζήτημα ἡ συμβολὴ τοῦ Ἄλκη Θρύλου ὑπῆρξε μεγάλη· καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, νομίζουμε, πού στὸ μέλλον ἡ ἐργασία του γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς Καβαφικῆς ποιήσεως θὰ ἐκτιμηθεῖ ἀκόμη περισσότερο, ὅπως ἤδη ἐκτιμᾶται πολὺ τὸ μέρος πού ἔλαβε στὸ ζήτημα ὁ Ξενόπουλος, ὁ ὁποῖος πρὸ περιόδου ἐνὸς τετάρτου αἰῶνα εἴλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ διανοομένου κόσμου στὸν Καβάφη, σχεδὸν ἄγνωστον τότε.

Ἐχοντας περὶ αὐτὰ, ὀφείλομε νὰ ὁμολογήσωμε πὼς δὲν συμφωνοῦμε στίς παρατηρήσεις τοῦ Ἄλκη Θρύλου σχετικά μὲ τὸν Βρисиμιτζάκη.

Ἀναφέραμε τὴν σπουδαία συμβολὴν τοῦ Ἄλκη Θρύλου· πρέπει ὡστόσο νὰ ἀναγνωρίσωμε καὶ τὴν ἀναμφισβήτητη ἀξία τῆς ἐργασίας τοῦ Βρисиμιτζάκη.

Ὁ Βρисиμιτζάκης ἐργάζεται πάνω στὸ ποιητικὸ ἔργο τοῦ Καβάφη μ' ἕνα τρόπο ἐντελῶς ἰδιαίτερο. Πότε τὸ ἐξετάζει ἀπὸ γενικὴ ἀποψη, πότε ἀσχολεῖται μὲ τίς λεπτομέρειες, πότε τὸ κρίνει ἢ τὸ σχολιάζει ἢ καὶ τὸ ταξινομεῖ, πότε προσπαθεῖ νὰ μαντεύσει τὸ κρυμμένο νόημα ὀρισμένων ποιημάτων.

Μιλήσαμε για τὸ μέλλον' μὲ τὴν ἴδια πεποίθησι πού λέμε πὼς ἡ συμβολὴ τοῦ "Ἄλκη Θρύλου θὰ ἐκτιμηθεῖ ἀκόμα περισσό-
τερο, μὲ τὴν ἴδια πεποίθησι λέμε, καὶ θέλουμε νὰ τονίσωμε, πὼς ἡ
ἐργασία — πότε γενική, πότε λεπτομερῆς — τοῦ Βερισμιτζάκη
θὰ νὰ ὄχι μόνο χρήσιμη, ἀλλ' ἀπαραίτητη γιὰ κείνους πού θὰ ζη-
τήσουνε νὰ νοιώσουν καὶ νὰ ἀσχοληθοῦν καλλίτερα μὲ τὰ ποιήματα
τοῦ Καβάφη, πού ἂν φαίνονται στὴν ἀρχὴ ἀπλᾶ, εἶναι ὅμως πάντα
γεμάτα ἀπὸ μισοκρυμμένες ἔννοιες, ὑπαινιγμούς καὶ ὑπονοούμενα
πού συχνά μόλις διακρίνονται.

Ἡ "SEMAINE EGYPTIENNE" τὸ πολὺ γνωστὸ κ' ἐκτιμώμενο γαλλικὸ
περιοδικὸ τοῦ Καῖρου ἔχει (στὸ τεῦχος τῆς 7 Ἰανουαρίου) ἓνα ἄρ-
θρο τοῦ κ. Π. Σ. περὶ τοῦ Καβάφη γιὰ τὸν ὁποῖον δίνει διάφο-
ρες πληροφορίες βιογραφικὰς καὶ βιβλιογραφικὰς. Ὁ κ. Π. Σ.
(ψηφιά πού κρύβουν ἓνα διηγετικὸν Καϊρινὸ λόγιον) λέγει ὅτι
ὁ Καβάφης "est universellement reconnu — et avec raison —
comme le plus significatif, le plus personnel et le plus répre-
sentatif des poètes de langue grecque" καὶ ἀναφέρει τὶς διαφορὰς
τάσεις πού ὑπάρχουν στὸ Καβαφικὸ ἔργον. Ὁ κ. Π. Σ. ἔχει ἰδιαί-
τεραν προτίμησιν γιὰ τὰ ἠδονικὰ ποιήματα τοῦ Καβάφη, καὶ πα-
ραθέτει γαλλικὰς μεταφράσεις τῶν ποιημάτων "Μιὰ Νύχτα",
"Στοῦ Καφενεῖου τὴν Εἴσοδο" "Ὀμνύει" καὶ "Μέρες τοῦ 1903".

ΜΕ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ "Ἐνας Ξένος κ' ἄλλα διηγήματα" κυκλοφορεῖ
προσεχῶς ἡ πρώτη σειρά διηγημάτων τοῦ ἐκλεκτοῦ λογίου κ. Γ.
Πιερίδη.

Ἡ συγκεντρωμένη παρουσίασι τῆς λογοτεχνικῆς του ἐργασίας
ἐνδιαφέρει πολὺ τὸ Ἀλεξανδρινὸ κοινόν, πού παρακολουθεῖ τὰ
περὶ ποιήματα, τὶς αἰσθητικὰς μελέτας καὶ τὰ διηγήματα πού δη-
μοσιεύει ὁ κ. Γ. Πιερίδης (συχνὰ μὲ τὸ ψευδώνυμον Σκαρ-
βαῖος) κ' ἐκτιμᾷ τὴν λογοτεχνικὴν του ἀξίαν.

"ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴν ἐκδοτικὴν δρᾶσιν τῶν
"Γραμμάτων", ἀλλὰ γιὰ κάποια χατοσπασούδικη φυλλάδα πού
βγαίνει κάθε βδομάδα μὲ σκοπὸν νὰ ικανοποιήσῃ ὀρισμένες
καὶ γνωστὰς ἀδυναμίας τοῦ κ. Πάργα. Θὰ προτιμούσαμε νὰ
μὴ μιλούσαμε ἀκόμη, ἂν δὲν βλέπαμε μερικὰ κακοήθη ση-
μειώματά της.

"Καὶ γι' αὐτὸ βιαζόμαστε νὰ ποῦμε μιὰν ἀρχικὴν μᾶς ὑπό-
νοιαν : "Ὅτι ἐκδότης καὶ διευθυντὴς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Πάργας.
"Τίποτε παραπάνω. Θὰ ἐπαρῆλθουμε σύντομα".

Ἄς μὴ παραπονεθοῦνε. Ἐπαναλάβουμε τὶς φράσεις τους. Χρη-
σιμοποιήσαμε τὰ ὄπλα τους.